

Kérdés — palackban

— Öhajítja az üveget megtartani? Mert a sör árán a palack ára is benne foglaltatik... hangzik naponta sokszor a pincerek ajkán a már-már bosszantó kérdés. Mivel azonban a lengyel sörösvéget senki nem öhajítja megtartani, mert sehol sem váltják vissza, megtelnek velük a szemétyűjtők, pajkos gyerekek versenyben dobálják ezeket a takaros kis palackokat a Tiszába. Köszönhetik sorsukat annak, hogy egyik hazai öbölösveg-szabványának sem felelnek meg.

Lehetne pedig a lengyel üvegekbe — kiváltképp a sok helyen máris szervezés alatt álló — termelőszövetkezeti segédüzemekben például paradicsom ivólevet, málnakészítményt, főtt mustot és különféle gyümölcsleveket is tölteni. Egyszóval, kár ilyen csúnyán elbánni a készanyaggal. Nem sok fáradságba kerülne összegyűjteni ezeket az edényeket, sokkal kevesebbe, mint kívánni az üvegyárakat, amíg talán évek múltán vállalkozhatnának a máris jelentkező termelőszövetkezeti palackigények kielégítésére. Kár érteük... kár... S azért a forintért is, amivel így drágább az a sör.

Cs. J.

Szögre kerül a kapa is?

Amikor az első gabonakombáinkok kezdtek aratni, a búzaföldeken valóságos búcsújárás zajlott körülöttük. Öreg parasztok, fiatalok kétkedve néztek egymásra: valóban eljött volna a kis kaszák alkonya? Megváltak a földművesember másfél ezer éves szerszámától, fegyvertől. Mostanában majdnem ilyen búcsújárás zajlott le a szegedi Felszabadulás Tsz határában, ahol ezúttal nem monstre gép, csupán egy növényvédőszer, a Treflán mutatkozott be. Az ország minden tájáról jöttek szakemberek megnézni: igaz-e, hogy már a fűszerpaprikát sem kell kapálni, legalább is kiskapával nem.

Országosan elsőként

A Felszabadulás Tsz-ben elsőként az országban üzemi méretekben próbálták ki a Treflánt. Kilenc hold paradicsomot és 5 hold fűszerpaprikát „kapáltak meg” a nyáron Treflánnal olymódon, hogy a talajelőkészítéssel egyidőben holdanként 2-3 kilogramm vegyszert

szórtak ki 200 liter vízben feloldva. S a kapott eredmény teljesen kielégítette a szakembereket. Az egyébként gyomoktól erősen fertőzött területen teljesen kipusztultak a vadmuharfélék, a kakaslábú, a sósparé, egy-egy szövel az összes veszélyes gyomok. Mindössze talajlazítás céljából kellett kultivátorral megjáratni a sorokat. Az új külföldi hatóanyagot kispárcellás kísérletekben az öthalmi Állami Kísérleti Gazdaságban is kiprobálták, ott is jó eredményeket kaptak.

Gyomszámlálás

Kómár Sándor, a Felszabadulás Tsz kertész agrónómusa gyomszámlálást is végzett. A kontroll területeken négyzetméterenként átlagosan 524 gyomkeletést talált, a Treflánnal kezelt területek egy-egy négyzetméterén pedig csak 68 lesatnyult, beteg gyom tudott kikelni. Ezek legnagyobb része is repce volt, mely közismerten nem tartozik a veszélyes gyomok sorába. A veszélyes gyomoknak, a vadmuharféléknek azonban még

a nyomuk is eltűnt a területről.

A Treflánnal párhuzamosan másik két vegyszert is kiprobáltak, a Balant és a Daymidot. Ezek is éreztették gyomirtó hatásukat, azonban korántsem olyan mértékben, mint a Treflán. A tsz szakemberei máris azon a véleményen vannak: ha lehetne nagyobb tételben kapni ezt az új gyomirtó szert, egész területükön alkalmaznák. Ugyanis a Treflán erős gyomölő hatása három hónapig tart, s ez elegendő is. Nem jelentkezik olyan probléma, mint számos más gyomirtószer esetében, hogy a területekre négy-öt évig nem szabad kalászos gabonát vetni, mert a szer utóhatásaként a gabona is kipusztul.

Úttörő kísérlet

A Felszabadulás Tsz gazdasági úttörő munkát végeznek a növénytermesztés általános kemizálásában is. Az idén már 1900 holdat — területük 50 százalékát — vegyszereztek gyomok ellen. Egyszer s mindenkorra száműzték lucernásaikból a legveszedelemesebb gyomkártevőt, az arankát is. Többek között 591 hold kukoricát részesítettek K-64-es, valamint Hungazin és Dikonirtos kezelésben. Igaz, hogy a felhasznált szerek ára több száz ezer forint kiadással terheli a gazdaságot, azonban ez a befektetés bőségesen visszatérül a jónak ígérkező terméseredményekben. Másrészt pedig ezek nélkül itt a városközelben — ahol érhetően kevés a mezőgazdasági munkaerő — ma már teljesen lehetetlen volna a nagyüzemi szántóföldi termelés.

Mindennapi vizünk

A lapokból, rádióból tudjuk, hogy a fővárosi tanács végrehajtó bizottsága intézkedéseket hozott a vízfogyasztás korlátozására. Hasonló lépésekre kényszerültek az ország többi nagyvárosában is a régóta nem tapasztalt tartós kánikula miatt. Mi szegediek önértékes lokalpatriotizmussal dicsőkedhetünk, hogy a közel hat hétig tartó 30 fok körüli átlaghőmérséklet ellenére sem voltak különösebb vízgondjaink. Pedig... Pedig tavaly június-júliusban 188 milliméter eső esett, idén a két hónap alatt mindössze 51; tavaly június-júliusban naponta 25 ezer köbméter víz fogyott a városban, idén pedig 31,5 ezer köbméter; a tavalyi csúcsgazdaság augusztus 18-án 30 ezer köbméter volt, idén augusztus 4-én már meghaladta a 39 ezer köbmétert.

Nemcsak a nagy hőség miatt használtak el ennyit vizet, hanem jelentősen hozzájárult ehhez az egy év alatt épült több száz új lakás, a meglevők közül pedig több ezer bekapcsolása, s még inkább a nagy ipari üzemek városi vízellátásra való áttérése. S mindezek ellenére volt víz. Igaz, előfordult a legmelegebb napokon, hogy a negyedik emeleti gázbojlerek már nem kapcsoltak be az alacsony nyomás miatt, de a csapon akkor is jött a víz. Ezekben a napokban voltak legnagyobb igazságszolgálatok a vízmű vezetői, hiszen ők jól látták a fogyasztást óránként regisztráló grafikon süllyedését. Ilyenkor gondolt arra Tombácz Ferenc igazgató, Szilléri László főmérnök, a többi beosztott vezető — akik megszakítás nélkül szervezett ügyeleti szolgálatot teljesítettek —, hogy milyen okos dolog az előrelátás, milyen hasznos volt az időben tett előkészület.

Mert hogy nem történt zavar a vízellátásban, ezt mi fogyasztók természetesen tartjuk — az is —, de mint ahogy hasonló városokban, s Budapesten sokszor órákig, fél napokig „befagyott a cső”, Szegeden is előfordulhatott volna. Az Öthalom utcai III. számú vízmű építése májusi befejezés helyett csak a napokban ért véget, s ha a vízművesek rá várnak, a lakosság napi 5-6 ezer köbméter vízzel kevesebbet kap naponta. De amikor májusban nyilvánvaló lett, hogy csak provizorikus megoldás segít, a vízmű építési osztályának dolgozói, a hálózatkarbantartók, hegesztők, s mindenki, akinek köze volt hozzá, rohammunkával hozta létre az ideiglenes, a célnak megfelelő üzemet. Ma is sátorlap alatt, az udvaron működik a szivattyú, s az éjjel-nappali munka eredményeként kétharmaddal nőtt a víztelermelő kapacitás. A felkészüléshez tartozott az is, hogy a csúcsgazdasági időszak kezdetére valamennyi gépház gépparkját felújították, két új szivattyút helyeztek üzembe, s ezekkel az intézkedésekkel mindmáig elkerülték a géphibásodást.

A fürdőkádban, a tus alatt vagy városunk mindig frissen locsolt, üdezőld parkjaiban sétálva gondolkodjunk azokra, akik megfeszített munkával harították el a vízhiányt. Jusszon eszünkbe, hogy a vízmű dolgozói az októberi versenyre tett vállalásaikat komolyan veszik, maradtalanul teljesítik. Összehasonlításként nem árt tudni, hogy Miskolc és Debrecen vízműveivel való hármas versenyükben tavaly is, az idei első felében is a szegediek lettek az első. S ennek is mi, lakók vesszük hasznát.

Kondorosi János

A Don Carlos külföldi művészei

Herlea

Négy éve a francia Le Figaro — a „családbeliek” tekintélyes súlyával — operaszínpadi druszája leghivatottabb képviselőjéül, legkiválóbb interpretátorának nevezte Nicolae Herleát: „a román művész a legjobb Figaro, akit valaha is hallottam” — írta az akkor 36 esztendő „sevillai borbélyról”.

A bukaresti operaház vezető baritonistája, azóta 40 éves lett, karrierje delelőhöz érkezett. Szüntelenül ingajáráttal közlekedik a New York-i Metropolitántól a Milánói Scaláig, s 1962 óta, amikor kedvence szerepében Castello di Lombardiában debütált, 318-szor énekelte el a Figarót, hetvenkétszer a MET-ben. Most itt van Szegeden, a fesztivál igazgatóságának talán legsikeresebb kiválasztottjaként, hogy Posa márké ember portréjával meghódítsa a Tiszaparti színpad közönségét.

Utcaszéles autóval, elegáns jókedvvel érkezett, rendkívül barátságosan, környezetére oldottságot, derűt árasztó fesztelenséggel: igazi szimpatikus sztár-típus. Nem igazságtalan lokál-

patriotizmus vezetett, de örömmel csodálkoztam el, mikor beszélgetésünk így kezdte:

— Oszinte türelmetlenséggel vártam a szegedi fellépést. Edesapám ugyanis itt született, 14 éves koráig élt ebben a vonzó dél-magyarországi városban, s boldogság ide eljutnom.

— Nagyszerű Rossini-alkítását a Sevillai borbélyban mi is ismerjük — kitűnő román művészek, Valentin Theodorian és mások társaságában — hanglemezről.

— Nem is titkolom, a „borbély” leleményes, hálás szerepjátszási-énekesi feladata szívemhez kötött. Úgy érzem, külső adottságaim is megfelelnek erre. Ahhoz, hogy valaki a tökéletes produkció közelébe jusson, sokszor kell eljátszania.

— Milyen receptje van a karrierhez? Fogalmazhatnám úgy is: hogyan lesz valaki jó énekes?

— Nem vagyok fatalista: a drágakő is keveset ér csiszolás nélkül, a pusztá tehetőség sem elegendő. Jóval kevesebb szerepe van, mint sokan gondolják, úgy tíz százaléknyi. A sikerhez mun-

ka, kitartó, fáradhatatlan munka szükséges, sok-sok szenvedéssel, kudarcokkal, megpróbáltatással. A karrierhez szüntelenül tanulni, dolgozni kell; a csúcspontig kilencven százalékban innen vezet az út.

— Szegedi partnereit korábban ismerté már?

— Hogyne! Ghiuselev például jó barátom, de még nem sikerült együtt énekelnünk. Remélem, az előadás olyan atmoszférát tudunk teremteni, ami az igazi művészetet szolgálja. Posa egyébként is kedvenc „márki” repertoáromban, gyakran bemutattam New Yorkban és Milánóban is.

N. I.

Arcok A cigánybárókból

Pali: Kibédv Ervin

Megszoktuk már Kibédv Ervin fanyar mosolyát, sajtós, groteszk humorát, s ha csak betoppan a színpadra — szólnia sem kell —, az emberek önkéntelenül mosolyogni kezdenek. Most, Szegeden a szabadtéri játékok A cigánybáró előadásán Pali, az egyik nagyhangú cigánylegényét játssza. Új a szerep számára, de ahogyan elmondta, örül, hogy vállalta. Kiderült már, hogy a közönség szeretettel és sok tapssal fogadja a művészt ebben az alakításában is.

Kibédv Ervin egyébként is nagy népszerűségnek örvend. Amíg beszélgettünk és lefelé sétáltunk a Dóm téren, többen megállították, hogy néhány szót váltssanak vele.

Valóban, a jó humor kiváltja az emberekben a nevetést, s a nevetés és a nevetetés öröme okoz. Igazi örömet azonban csak az tud szerezni az embereknek, aki komolyan csinálja

az úgynevezett „vidám műfajt” is. Kibédvnek ez nem okoz különösebb nehézséget, mert ő alapjában — komoly ember. Miért lett mégis kabarészínész?

— Mindenki elér valahová. Én ide értem el.

Elmesélte, hogy eredetileg operaénekesnek készült, de aztán csak a prózával kötött ki. Eleinte drámai szerepeket játszott, s egyszerű csak, szinte váratlanul felfedezték, hogy mást is tud — nem is akárhogyan —, s azóta a kabaré színpadán szerez estéről estére népszerűségének. „Civíliben” — ki gondolná — szobrászkodik, s orchidea-gyűjteménye van, melyet sok-sok utánajárással igazi gyűjtőhöz méltóan szedte össze, külföldről és a hazai botanikus kertekből.

— Éppen ma látogattam el a fűvészkertbe — mondja —, hogy innen is vigyek haza néhány ritkaságot.

A színház szenvedélyesen

foglalkoztatja: hogyan lehetne még jobban megmutatni az embereknek önmagukat, nevelni őket a szórakoztatás közben, s felleszteni ízlésüket.

Az elmúlt hetekben Bécsben járt és Csehszlovákiában vendégszerepelt. Szegeden beleszóppott a kánikula legközepebe. Fáradt — mondja —, de este ha színpadra lép, fáradtságot, mintha elfűjték volna. Komédiázik és közben ő mondja el azt a néhány igazságot, melyet a szerzők a darabba írtak.

A. J.

Szegedi tárlat a Nemzeti Galériában

A szegedi képzőművészek Nemzeti Galériában megnyíló tárlatát mutatta be pénteken a sajtó képviselőinek D. Fehér Zsuzsa dr., a kiállítás rendezője. A többi között elmondotta, hogy 23 Szegeden élő festő, szobrász és grafikus több mint 300 alkotását sorakoztatták fel a Galéria termeiben, s ezek a művek szemléletesen tükrözik a nagyműtű város karakterének izgalmas kettősségét: a tanyavilág csendjét és a gyárirodák nyüzsgését.

Szólt arról is, hogy az alföldi város festészetének múltját a múlt század utolsó éveitől kezdve — s a korábbi szörvány — templom- és portréfestő tevékenységet nem tekintve — három szakaszra lehet bontani. A múlt század végén kezdődik és az első világháborúval végződik az első, a két háború között zajlik a második, s a felszabadulással indul a harmadik fejlődési periódus. Ezeket a szakaszokat egyes mesterek életműve köti össze.

A felszabadulás után csak lassan kezdtek látható alakot öltetni az egykori marxista asztaltársaságok, szobrászok programjai. A tisztulásban a pedagógiai főiskola művészeti munkájára volt a katalizátor, s az ottan kiképződő fiatalok munkássága jellemzi a harmadik periódust. A fellendülés egybeesett az alkotói problémák országos tisztázásával, a szocialista realizmus sokoldalú elemzésével. Megindult a hagyományok értő és gon-

dos feltárása. Eleven kultúr-csere indult meg Jugoszláviával, s forró levegőjű alkotóműhelyé váltottak a műtermek. A karakteres szegedi művészet körülbelül tíz év alatt fejlődött ki.

Zömmel ezt a tíz évet tükrözi a Galériában kiállított gyűjtemény, ennek az időszaknak érdemes alkotásait vonultatják fel mind az idősebb, mind a fiatalabb mesterek. (MTI)

A páros ürrepülés évfordulója

Öt évvel ezelőtt, 1962. augusztus 11-én és 12-én szovjet rakéták vezérelték Föld körüli pályára a Voszok-3 és a Voszok-4 űrhajókat, amelyekben Nyikolajev űrhajós őrnagy, illetve Popovics űrhajós alezredes foglaltak helyet. Az űrhajózás történetének első többnapos páros űrrepülése 1962. augusztus 15-én a két szovjet űrhajós sikeres földet érésével fejeződött be. (MTI)

GYORSPOSTA * GYORSPOSTA

GYORSPOSTA * GYORSPOSTA

Gáztűzhelycseré

Boldog Ilona, Hajnóczy utca 1/b. szám alatt lakó olvasónk arra kér választ levelemben, hogy miként cseréltesse ki lakásában az ingatlankezelő Vállalat tu-

lajdonát képező gáztűzhelyet? A Gázművek szakértője szerint ugyanis a tűzhely már használhatatlan és megjavítani sem lehet.

Körösi Ferenc, az I. kerületi házkezelőség vezetője érdeklődésünkre azt válaszolta, hogy amennyiben Boldog Ilona nem akar várni, míg a kiutalásoknál sorra kerül, vásároljon új gáztűzhelyet. Ha ezt előre közli a házkezelőséggel, akkor a vételárát beszámítják a lakbérbe.

Sötét a Kaszás utca

Még 1966. márciusában kérték a III. kerületi táncszínház utcai közvilágítási lámpát a Kaszás utcai lakók. Nagy Istvánné lakóközössége elnök most azt teszi szöve szerkesztőségünkhez küldött levelében, hogy kérésüket a III. kerületi tanács építési- és közlekedési csoportja azóta sem teljesítette, holott az nagyon indokolt lett volna, mert utcájuk nagyon sötét.

Horváth Ernő, a III. kerületi tanács építési-

és közlekedési csoportjának helyettes vezetője arról tájékoztatót, hogy a DÁV-tól tavaly 50 közvilágítási lámpa felállítását rendelték meg. A megrendelést azonban csak részben teljesítette a DÁV. Idei megrendelésükben szerepel, hogy a Kaszás utca 15. számú ház elé közvilágítási lámpát szereljen a DÁV december 31-ig.